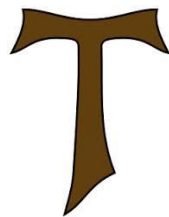

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR DE CATALUNYA

Any 25 febrer 2020 núm. 230

Web: ofscat.jimdo.com - ofscatalunya@outlook.es

Web: Orden Franciscana Secular de España

**Jo sóc la llum del món.
El qui em segeix no caminarà a les
fosques, sinó que tindrà
la llum de la vida.(Joan 8,12)**

Regla de l'Orde Franciscà Secular

Punt 12

NETS DE COR PER ESTIMAR DÉU

*Testimonis dels béns futurs
i compromesos com estan,
per la vocació que han abraçat,
a adquirir la puresa de cor,
esdevindran així ben lliures
per a l'amor a Déu i als germans.*

QÜESTIONARI

- 1) Quin és el sentit evangèlic de la netedat de cor?
.-. Quines són les esferes a què fa referència?
- 2) Per quines raons la netedat de cor és un camí per arribar a la llibertat interior?
- 3) Per què la netedat de cor és indispensable per estimar com Déu estima?
- 4) És difícil adquirir la netedat de cor?
.-. Per què és indispensable per viure santament i per obrar i sentir correctament?
- 5) Per què la manca de netedat de cor pot malmetre moltes de les coses bones que hi ha en el món i en la vida?

EXHORTACIÓ DE SANT FRANCESC

“Benaürats els nets de cor,
perquè ells veuran Déu”.
Som nets de cor
quan menystenim els béns terrenals
i cerquem els béns celestials.
Així, purificats de tota afecció dolenta
de l'ànima o del cos,
no deixarem de veure i adorar, en tot,
al Senyor Déu vivent i veritable. Amén.

OCTAVARI DE PREGÀRIES PER LA UNITAT DELS CRISTIANS (18-25 DE GENER DE 2020)

Com cada any, els cristians d'arreu del món hem intensificat durant vuit dies la nostra pregària per la unitat, concretament del 18 al 25 de gener. Els organitzadors de l'octavari ens han recordat un cop més que el material que han preparat amb tanta cura i han fet arribar a totes les esglésies ens pot ser útil per a les celebracions comunitàries o per a l'oració personal durant tot l'any. És amb aquest propòsit que he reunit els textos rebuts i l'ofereixo als germans de les nostres fraternitats de l'OFS per a emprar-los, si ho creieu convenient al llarg del que ens resta de curs.

Ens sentim empesos enormement a fer-nos nostra aquesta intenció per la unitat. Com a cristians, amb tots els nostres germans i germanes batejats d'arreu del món. I com a franciscans, amb els laics, religioses i frares de la mateixa família franciscana que són membres de les confessions anglicana, calvinista i luterana. Confesso que considero un gran privilegi i una greu responsabilitat el formar part d'una fraternitat que inclou germans de diverses ramificacions cristianes.

Els textos d'aquest any han estat preparats i editats conjuntament pel Consell Pontifici per a la Promoció de la Unitat Cristiana i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies i han estat disposats per les esglésies cristianes de Malta i Gozo. El 10 de febrer molts cristians de Malta celebren el naufragi de sant Pau i alhora donen gràcies per l'arribada de la fe a aquestes illes (Fets 27-28). Les paraules que encapçalen el dossier són extretes de Fets 28, 2: *ENS TRACTAREN AMB UNA HUMANITAT POC CORRENT.*

REFLEXIONS I PREGÀRIES PER ALS VUIT DIES

1. *"El temporal ens sacsejava furiosament, i l'endemà començaren a llençar càrrega"* (Fets 27,18).

Com a cristians de diferents esglésies malauradament hem acumulat al llarg dels segles una càrrega pesada de desconfiança mútua, amargor i suspicàcia.

DÉU DE PERDÓ, ALLIBEREU-NOS DELS RECORDS DOLOROSOS DEL NOSTRE PASSAT. FEU QUE ENS RECONCILIEM.

2. *"Feia dies que no es veien ni el sol ni les estrelles"* (Fets 27,20).

Crist és la nostra llum. Sense la seva llum ens desorientem, ens tornem porucs i ens separem els uns dels altres...

SENYOR, IL·LUMINEU-NOS AMB LA VOSTRA PARAULA PER SEGUIR ELS VOSTRES CAMINS.

3. *"Ara us recomano que tingueu coratge..."* (Fets 27, 22).

Com a cristians pertanyents a esglésies i tradicions no reconciliades del tot, sovint ens desanimem, no avancem vers la unitat visible...

DÉU DE MISERICÒRDIA, PERDUTS I DESANIMATS, VENIM A VÓS. INFONEU A LES VOSTRES ESGLÉSIES EL DO DE L'ESPERANÇA.

4. *"Pau, no tinguis por...Déu et concedeix la vida...Per tant, tinguem coratge (Fets 27, 23-26).*

Enmig d'un mar de tempesta, els ànims i l'esperança de Pau contrasten amb la por i el desesper dels seus companys de travessia...

FEU, SENYOR, QUE LES VOSTRES ESGLÉSIES SIGUIN SIGNE DE LA VOSTRA SOL.LÍCITA PROVIDÈNCIA.

5. *"Havent dit això, (Pau) prengué pa, digué l'acció de gràcies a Déu davant de tots, el partí i començà a menjar. Llavors tots es van animar i prengueren aliment" (Fets 27, 23-26).*

Pau exhorta els passatgers de la nau a agafar forces per a les proves que han de venir. DÉU D'AMOR, JESÚS PARTÍ EL PA I BEGUÉ DE LA MATEIXA COPA AMB ELS SEUS AMICS EL DIA ABANS DE LA SEVA PASSIÓ. FEU QUE CRESQUEM JUNTS EN UNA MATEIXA COMUNIÓ.

6. *"Un cop salvats, vam saber que el nom de l'illa era Malta...Els naturals de l'illa ens tractaren amb una humanitat poc corrent" (Fets 28, 1-2, 7).*

Les atentes sol·licituds dels illencs amb els naufrags foren vistes com l'expressió d'una gran humanitat. Com a cristians, som cridats a acollir l'estranger, sigui d'on sigui .

DÉU DELS ORFES, LES VÍDUES I ELS ESTRANGERS, INFONEU EN ELS NOSTRES CORS UN PROFUND SENTIT DE L'HOSPITALITAT.

7. *"Pau havia arplegat un manat de branques i, al moment de tirar-lo al foc, un escurçó se li agafà a la mà..." (Fets 28, 3-6).*

L'incident de l'escurçó predisposa els illencs a escoltar el missatge de Crist a través de Pau.

SENYOR, ALLIBEREU-NOS DE LES OPINIONS INJUSTES A PROPÒSIT DELS ALTRES I GUIEU LES NOSTRES ESGLÉSIES EN EL CAMÍ DE LA COMUNIÓ.

8. *"El pare de Publi feia llit, malalt. Pau va entrar a veure'l, va pregar per ell tot imposant-li les mans i el va guarir..."(Fets 28, 8-10).*

Com a cristians, hem d'aprendre a donar i a rebre. Més sovint del que pensem, som receptors de gestos amables de part de gent diferent de nosaltres.

US DEMANEM, SENYOR, QUE LES NOSTRES ESGLÉSIES ROMANGUIN SEMPRE OBERTES PER A REBRE ELS UNS DELS ALTRES ELS VOSTRES DONES.

Fra Josep Maria Segarra, ofmcap

EL PAPA FRANCESC ÉS EL MEU SANT PARE

Com que es tracta, encara que sigui interna, d'una publicació i els escrits queden, procuraré no dir paraulotes que podrien sonar malament encara que segons qui les rebés els hi anirien com anell al dit o guant a la mà. Estic empipat, més aviat estic indignat. No hi ha dret al que està passant i al que ha passat. No hi ha dret que en la Cúria Vaticana passin certes coses. No hi ha dret que s'aprofitin de la importantíssima figura d'un sant pare emèrit que és ja nonagenari i que en el seu pontificat va relançar el valor intel·lectual de l'Església, per intentar enfrontar aquesta mateixa l'Església en el seu propi si. Què es pretén? Crear un cisma? Fer l'Església més santa? Però si l'Església no és santa pels seus mèrits... L'Església és santa pel mateix motiu que es divina, perquè Déu forma part de ella. I en l'Església nosaltres participem d'aquesta santedat, però no pels nostres mèrits, ni molt menys, almenys dels meus.

El Papa Francesc és el Sant Pare, és el Sant Pare de la nostra Església, de la meva Església. El Papa Francesc és el "meu" Sant Pare. Jo estic batejat en aquesta Església. La fe en la que he estat pujat i educat a casa, ja de bell antuvi, pels meus pares, la fe dels meus pares, la que jo he heretat per voluntat d'ells i que per a mi ha estat un tret fonamental en la meva existència, està tota continguda en el Credo d'aquesta Església, tant en l'apostòlic com en el constaninoniceà.

En la "meva" Església, el Papa Francesc és el successor de Pere en la seva línia de continuïtat. Està en la mateixa línia successòria que el Papa Honori, el Sant Pare que rebé a Francesc d'Assís i que aprovà la seva Regla i al que Francesc va prometre obeir tant a ell com als seus successors. Per tant, va ser un antecessor del Papa Francesc el que va autoritzar la Regla que jo he professat i que per a mi dona total sentit a la meva vida i vull continuar vivint en ella per molts motius. Perquè el seu missatge em genera una esperança única; perquè m'ofereix quelcom que ningú més m'ofereix ni pot oferir-me; perquè és dipositària de la Paraula de Déu; perquè per a mi és una opció de vida; perquè em vincula íntimament a molta gent que ni conec però amb la que comparteixo part de les seves entranyes; perquè és quelcom que m'ofereix consol i companyia; perquè m'uneix a molts dels meus avantpassats, sang de la meva sang, que professaven la meva mateixa creença i així me'ls sento més a prop; perquè dona sentit a la meva vida i en certa manera la justifica; perquè em sento orgullós d'ella; perquè m'acompanya i em comprèn en els meus pecats i en les meves virtuts; perquè forma part de la meva misèria i de la meva glòria, la poca que jo pugui tenir, si és que en tinc; perquè em projecta d'aquest món a un altre que em confirma en la validesa i que em dona l'alegria de saber que val la pena haver nascut... i, sobretot, per damunt de tot, per egoisme, perquè me l'estimo i la vull per a mi.

Sí, ja sé que les ha fet de l'alçada d'un campanar, del campanar més alt que pugem trobar, no precisament de l'"espadanyeta" de l'esglesiolà del meu poble. Està

clar que l'Església té misèries. Ho tinc molt clar. I certament que les té. I ho sé segur.

Mireu, ¿com no ha de tenir misèries l'Església, si jo formo part d'ella i em conec moltes de les misèries que tinc i segur que en tinc més de les que em conec? Si més no, encara que no en tingui cap més no li queda més remei que arrossegar les meves.

Ideològicament em podré sentir més o menys a prop d'un sant pare o bé d'un altre, però si hi ha quelcom que m'uneix a ell, sigui de la ideologia que sigui i sigui el sant pare que sigui, de manera entranyable i indeleble és la fe catòlica i apostòlica que professem tots dos. Això és inestroncable. I amb aquest papa actual tenim en comú alguna cosa més. La samarreta del Club Atlètic Sant Lorenzo de Almagro -el seu equip-, i la forma de l'escut d'aquest equip coincideixen amb les de la Sociedad Deportiva Huesca, i la capital de la meva província aragonesa té també a Sant Llorenç com a patró.

I insisteixo. No hi ha dret al que ha passat i els creients no tenim perquè veure-ho, viure-ho i suportar-ho. I perquè tots aquells que són pares en la fe per a nosaltres no s'ho mereixen. I això és el més cru, que els qui ens fan patir són germans nostres per imperatiu evangèlic i també tenen dret a dir-li al Déu de Jesucrist: "Pare nostre que esteu en el cel".

Fra Joaquim Recasens, ofm

VISITA FRATERNAL DEL MINISTRE PROVINCIAL DE L'OFMCONV.

Pau i Bé a tothom !!.

El dilluns dia 13 de gener, els membres del Consell de la nostra Fraternitat vam tenir el goig de rebre la visita fraterna de Fra Àngel Mariano, Ministre de la Província de la Mare de Déu de Montserrat, de l'Orde Franciscà Menor Conventual, al marc de la visita regular que realitza als convents de l'OFMCONV, a fi de copsar els aspectes relatius a la relació fraterna.

A banda d'interessar-se de manera molt positiva en aquesta relació, també va acomiadar-se del càrrec de servei als germans, abans del proper Capítol que el seu Orde farà el proper mes de maig.

Des d'aquí, transmetem als Germans Menors Conventuals, el desig de que sant Francesc i santa Clara els inspiri en la tria del nou Consell.

Lluís Salas Grau, ofs.

LA PALABRA DE DIOS GUÍA EN LA VIDA

Una vez terminada la Eucaristía, uno de los asistentes habituales pasa a la sacristía y me comenta, que, escuchando el texto del Evangelio recién proclamado, le había llamado la atención un detalle que se le había pasado desapercibido en tantas ocasiones que lo había leído o escuchado.

El texto del Evangelio era el de Zaqueo (Lc 19, 1-10) y el detalle, en el que no había reparado, es el del momento que Jesús le manda a Zaqueo que baje “de prisa” del sicómoro, en el que estaba subido, y el bajar “a toda prisa” de Zaqueo.

Yo había comentado en la homilía, la urgencia de Jesús en sacarle de su vida equivocada en relación a la urgencia que Zaqueo necesitaba salir de ella. Esta actitud nos hace pensar en nuestra ceguera: mientras Jesús espera que bajemos de nuestro árbol-aptitudes equivocadas -nuestra pereza nos impide bajar de él.

Cuantas veces leemos ciertos textos del Evangelio o de otros libros de la Biblia y apenas empezamos su lectura nos la saltamos porque, como la hemos leído o escuchado tantas veces, ya nos basta.

Es una manera de cerrar la puerta a las sorpresas que nos aporta y que, en ocasiones, ayuda a resolver problemas que tenemos enquistados. No nos damos cuenta que, gracias a los detalles, el texto nos puede enriquecer según el momento que estemos pasando en nuestra vida. La Palabra de Dios es siempre viva y actual y tiende a encarnarse en la vida concreta de cada uno de nosotros.

Con razón el Papa Francisco sabiendo del peligro de esta ligereza en leer los textos de la Biblia y preocupado por revitalizar su lectura y reflexión ha declarado el tercer domingo del tiempo ordinario como “Domingo de la Palabra de Dios” para que sean descubiertos como “El espíritu que nos habla y nos guía”, y crear, según el Santo Padre, una familiaridad “religiosa y asidua con la Palabra de Dios”. Esto nos ayudará a descubrir la Biblia no como una colección de libros únicamente para estudiar sino, sobre todo, como “palabra viva para sembrar”

Sería bueno que este evento nos ayude a leer o escuchar los diversos capítulos de la Biblia cada vez como si fuera la única vez que la leemos para que se nos penetre en todos sus matices ayudándonos a tomar decisiones en la vida no según nuestros impulsos sino según el discernimiento de la palabra.

Fra Francisco Pesquera, ofmconv.

Benedicció d'un quadre del caputxí beat Àngel de Ferreries a la Catedral de Menorca

A les portes del Nadal, més concretament el quart diumenge de l'Advent, el cor de l'Església de Menorca va vibrar de valent amb la magnífica festa franciscana-caputxina organitzada en honor del beat Àngel de Ferreries. A la Catedral de Ciutadella, com a església mare de tots els menorquins, s'hi va beneir un llenç d'aquest màrtir caputxí tan estimat a l'illa.

A les 11 en punt s'inicià l'acte amb les paraules de benvinguda del rector de la Catedral, mossèn Josep Manguán. Cal dir que la nau era plena de gent vinguda de molts de pobles de Menorca i ocupant llocs de preferència hi havia el bisbe diocesà monsenyor Francesc Conesa, el vicari general de la Diòcesi mossèn Gerard Villalonga, el rector de la parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries, altres membres de la clerecia menorquina i una nodrida presència de familiars del beat Àngel. Alguns d'ells, encara foren a temps de conèixer-lo personalment. El Terç Orde secular, convidat expressament a participar-hi, s'hi veié ben representat contribuint així a fer més viu el caire franciscà de

la jornada. S'hi feren presents representacions de les fraternitats de Maó i de Palma de Mallorca; ambdues precisament, son les que assisteixen espiritualment els framenors caputxins a les Illes Balears.

Acte seguit, fra Eduard Rey, ofmcap., ministre provincial dels framenors caputxins de Catalunya i Balears, i fra Pere Cardona, qui treballà en la Causa de Beatificació dels màrtirs caputxins, va presentar la semblança biogràfica i espiritual del beat menorquí. El retrat del qual, pintat a l'oli amb destresa i excel·lent gust pel senyor Rafel Vidal, romanía col·locat a sobre d'un domàs de color vermell, igual que la sang que rajà de les nafres dels màrtirs, i bellament adornat de flors, a l'entrada del presbiteri. A les dotze s'inicià la missa dominical i durant l'homília el senyor Bisbe també va destacar la importància d'aquell acte per a l'Església de Menorca i es feu ressò de les virtuts heroiques que adornaren la vida del seguidor de Sant Francesc.

Un dels moments més emotius i solemnes de tota la celebració fou el de la benedicció del retrat. El rector de la Catedral en feu una eloqüent i detallada presentació, i monsenyor Consesa, revestit de capa pluvial, llegí la fórmula pròpia del ritual de benediccions. Mentre dins la nau catedralícia, acompanyats dels magnífics sons de l'orgue, hi ressonaven les cobles dels goigs en lla-

or dels Màrtirs Caputxins el retrat del beat Àngel fou traslladat en processó fins a la capella del Sagrari. Tingueren cura de portar-lo el ministre provincial dels Caputxins i el rector de Ferreries. En aquest lloc, a la vora dels retrats dels altres màrtirs de la Diòcesis, hi romandrà exposat com a model per a tots els menorquins i intercessor davant Déu.

Jordi Llabrés i Sans, ofs.

Jornada de fraternitat franciscana en motiu de Nadal a Palma

Com ja és una tradició, coincidint amb el diumenge inclòs en la vuitada de Nadal, els terciaris franciscans seculars del convent dels Caputxins de Mallorca es trobaren amb els mateixos frares per compartir una jornada d'autèntica fraternitat en motiu de les festes del Naixement de Jesús. Després de celebrar plegats el *Via Natalis*, que va recórrer pels corredors i l'església conventual, i de dinar en fraternitat, vam sortir per felicitar com cada any les dues comunitats de monges franciscanes que viuen en els monestirs de clausura de Palma.

En primer lloc vam visitar les germanes Franciscanes del Terç Orde Regular, de l'antic convent de les Caputxines. Allà es pogué veure el betlem muntat a l'església i, després de cantar diverses nades, es feu la visita espiritual a Jesús Infant i es cantaren els Goigs a Santa Maria de Betlem. Llavors passàrem a l'espai d'exposicions del mateix monestir on van poder contemplar el betlem històric de les Caputxines i la mostra temporal que s'ha muntat al seu entorn. Entrat l'horabaixa, la visita seguí al monestir de Santa Clara, on després d'una estona de fraternitat compartida, els terciaris i les monges van resar plegats les solemnes Vespres.

Jordi Llabrés i Sans, ofs.

FELIÇOS...!

El diumenge dia 22 de desembre, a la Fraternitat de Granollers vam tenir l'acostumada trobada fraterna del quart diumenge, avançada aquest mes al tercer.

La jornada va començar amb l'habitual Santa Missa a l'Església del convent dels Frares Menors Conventuals, celebrada per fra Gonzalo Fernández. Va ser un goig escoltar-lo parlar d'Isaïes, i de la Primera Carta de Pau als Romans, i aprofundir a l'Evangelí de Mateu al voltant de la generació de Crist, ressaltant especialment la gran responsabilitat i amor a Déu i a Maria, amb què va actuar Josep en aquella situació tant complicada per a ell.

Acabada la Missa, vam compartir el dinar, durant el qual vam felicitar els aniversaris, sant de la germana Carmen com de la germana Alexandra, i els 35 anys de matrimoni catòlic de la germana Sílvia.

Després de dinar, vam anar a prear a la Capella dels màrtirs, amb el lema "EL NADAL ÉS AMOR I FRATERNITAT", dirigides les oracions pel germà Javier i la col·laboració de fra Josep Manel Vallejo, ofmcap.

I finalment vam gaudir del RECÉS D'ADVENT al voltant de les Benaurances, a càrrec del notable místic fra Josep Manel Vallejo, ofmcap. qui no va decebre les nostres expectatives:

- És força clarificador situar l'entorn i el tarannà dels destinataris a qui anaven dirigides, tant les de Mateu (a l'entorn jueu) com les de Lluc (a l'entorn grec).
- Tant un com l'altre les van escriure entre els anys 70 i 80, força anys després de la mort terrenal de Jesús.
- Lluc les dirigia a la comunitat hel·lènica, no jueva i amb molts rics i alguns pobres. Anuncia el consol escatològic pels pobres, pels que tenen fam, pels perseguits, i afegia maldades contra els rics i els qui s'ho passen bé.
- Mateu les dirigia a un entorn de majoria jueva, molt més pobre, anunciant el goig als que viuen amb pobresa d'esperit, mansuetud, compassió i netedat de cor.

POBRE EN L'ESPERIT és qui se sap humil, que depèn de Déu, i que no té res sense Déu. I en aquest context, quan tot va bé, el contacte amb Déu disminueix en freqüència i intensitat. És quan van maldades, que resem molt més sovint i intensament.

Jesús lloa l'actitud del publicà de la paràbola, que s'humilia i suplica, conscient de la seva feblesa, i critica

al fariseu, que llueix constantment el que creu que són els seus mèrits davant de Déu malparlant dels que no fan com ell. Aquest, el fariseu, al no caldre-li Déu, és fràgilment cec.

Els pobres a la Bíblia, els anomenats *anawim*, són els humiliats, els humils, que suporten un pes amb paciència, que sols confien en Déu i s'hi adrecen suplicants perquè saben que no es poden salvar a si mateixos.

I Jesús no parla dins una pobresa teòrica, ni fa un sermó perquè el compleixin els altres, no, Ell ho sap per experiència, perquè és pobre, humil, net de cor, misericordiós, compassiu ... Ell és el primer a viure les Benaurances.

Tal com diu Maria: "La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva".

Lluís Salas Grau, ofs.

ELS PRIMERS MISSIONERS

Una vegada han passat totes les festes i el temps de Nadal, hauríem d'imitar aquells pastors que varen ser els primers en anar adorar i acollir el Bon Déu fet nen, que va entrar en aquest mon naixent de Maria Santíssima en aquella cova de Betlem.

Si, no hi ha cap dubte que aquells pastors varen ser els primers missioners cristians.

Abans de poder donar quelcom, primer s'ha de tenir ... Els pastors que vivien al mig de la foscor, a la nit de Nadal varen creure l'àngel que els va anunciar l'arribada del Messies al mon, i no el varen pas obeir perquè si, sinó perquè eren humils ... Qui és humil, obeeix, ja que coneix la veritat, coneix perfectament "les seves mesures", les seves capacitats i limitacions, i saben que hi ha persones amb més capacitats i amb menys limitacions que ells mateixos.

Va ser en veure l'Infant que es varen omplir de saviesa divina. Quedant tan plens d'aquella Llum, la varen poder escampar, compartint-la amb els habitants d'aquelles contrades. A tots els varen dir el què havien vist ... Aquells pastors, sense adonar-se'n es varen convertir en pastors privilegiats de "ramats d'homes i de dones".

Dic pastors privilegiats perquè varen conèixer el Creador i Salvador del mon amb els seus propis ulls carnals i, també, amb els seus propis ulls espirituals, els seus ulls del cor, és a dir, de la fe. Aquella experiència va ser massa gran per quedar-se-la. Va ser aquell misteriós impuls sobrenatural el que els va conduir a "missionar", a escampar la Bona Nova.

Aquella crida dels pastors al bell mig de la nit se segueix repetint a data d'avui a la terra, entre els homes i dones de bona voluntat, però ja no des d'un punt de vista carnal, sinó espiritual. "Joiosos els que creguin sense haver vist ..." "Ens ha nascut el Crist, veniu, adorem-lo".

Els sorolls, les preocupacions, les penes i les alegries ... tot plegat ens distreu molt, i fa que no sentim la crida, però, entre els que senten aquella crida, són molt pocs els que s'aturen a escoltar i segueixen el camí que Déu els demana que segueixin per poder compartir la joia de la Vida Eterna amb Ell, en Ell, per amor a Ell ...

Balbina Birba, ofs

Agenda

(D'acord amb les dades facilitades per les Fraternitats)

Dijous 6 de febrero, 20h. "Jesús, mestre de pregària", a càrrec de Fra Josep Mª Masana, Franciscans de Sant Antoni, Santaló 80. Barcelona.

Dissabte 8 de febrer, Fraternitat de Sant Antoni, 17h. Assemblea, 18,30h vespres i petit berenar fraternal. Santaló 80. Barcelona

Diumenge 9 de febrer, 9h. Assemblea. "Gaudete et exsultate" Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia. Diagonal 450. Barcelona.

Dimarts 11 de febrer, 19,30h. Tallers d'oració amb Francesc i Clara, L'Exhortació Apostòlica "Gaudete et exsultate" Benaurances, n° 63-94 Preparen Caputxines de la Mare del diví Pastor i Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nta. Sra. Plaça Universitat, 2, Barcelona.

Dimecres 12 de febrer, 19h. Formació Bíblica "El Evangelista Lucas," per Mercedes Marfà a la Fraternitat Sant Antoni de Pàdua, Calaf 16, Barcelona.

Diumenge 19 de gener

Fraternitat d'Arenys de Mar: 9h. A la Cripta, Pregària davant el Santíssim, 9,30h Tema: "Gaudete et exsultate", per Fra Òscar Bernaus, ofmcap. 11h. Eucaristia. Santa Maria 7, Arenys de Mar.

Dijous 20 de febrer, 20h. "Graham Greene" per Silvia Coll-Vinent , al Convent de Pompeia, Riera Sant Miquel 1bis, Barcelona.

Dijous 20 de febrer, 20h. " Francesc, avui" a càrrec de Adelaide Baracco, Caputxins de Sarrià, Cardenal Vives i Tutó, 2. Barcelona.

Dijous 20 de febrer, 20h "Pregària en defensa dels drets humans", a càrrec d'Eduard i Montse. Santaló 80. Barcelona.

Diumenge 23 de febrer, 10,15h. Assemblea. 11,30h Missa. Fraternitat d'Igualada, Caputxins, 64-66, Igualada.

Dijous 20 de febrer, 20h "L'evangeli parla:vine i ho veuràs", a càrrec Mn. Javier Morlans. Santaló 80. Barcelona.

Dissabte 29 de febrer, Formació Permanent 10h Acollida, 10,30h."El Perdó" a càrrec de la gna Mª Isabel Espinosa, filla de Mª Auxiliadora (Salesiana). Franciscans de Sant Antoni, Santaló 80. Barcelona.

Redacció: O.F.S. Provincial, Diagonal 450, 08006 - Barcelona, Tel 635612431